

emballage, papir, plast, metal, glas, keramik, bestik, gryder, rengørings- og desinfektionsmidler m.v.

I overensstemmelse med den foreslåede tilpasning af den gældende fødevarerlov, jf. de almindelige bemærkninger, medtages § 27, stk. 1, i den gældende fødevarerlov ikke i lovforslaget, idet kravet om, at materialer og genstande ikke må forurene fødevarerne eller gøre dem uegnede til menneskeføde er en gennemførelse af Rådets direktiv 89/109/EØF af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om materialer og genstande, bestemt til at komme i berøring med levnedsmidler (EF-Tidende nr. L 40 1989, s. 38). Direktivet om materialer og genstande forventes ophævet og erstattet af en forordning om materialer og genstande bestemt til at komme i kontakt med fødevarer. Denne forordning er under udarbejdelse.

Til § 25

Den foreslåede bestemmelse svarer indholdsmæssigt til § 27, stk. 2, i den gældende fødevarerlov, idet der specifikt også gives ministeren for familie- og forbrugeranliggender bemyndigelse til at godkende stoffer og fremstillingsprocesser, som anvendes ved produktion af de omhandlede materialer og genstande. Bestemmelsen danner grundlag for gennemførelsen af fællesskabsregler, som nævnt umiddelbart nedenfor, om afsmitning fra materialer og genstande og til mærkning af disse f.eks. med oplysning om til hvilke fødevarer, de kan anvendes.

Der er gennemført specifik regulering med fastsættelse af grænseværdier samt mærkningsregler for plast, herunder PVC og cellulosegenerater på fællesskabsplan og for glas- og keramikvarer også på nationalt plan. De nationale regler om materialer og genstande er fastsat i bekendtgørelse nr. 111 af 20 februar 2003 om materialer og genstande bestemt til kontakt med fødevarer. Bekendtgørelsen gennemfører en række direktiver, herunder Rådets direktiv 78/142/EØF af 30. januar 1978 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning vedrørende materialer og genstande, som indeholder monomert vinylchlorid, og som er bestemt til at komme i berøring med levnedsmidler (EF-Tidende nr. L 44 1978, s. 15), Rådets direktiv 84/500/EØF af 15. oktober 1984 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om keramiske genstande, bestemt til at komme i berøring med levnedsmidler (EF-Tidende nr. L 277 1984, s. 12), Kommissionens direktiv 80/590/EØF af 9. juni 1980 om fastlæggelse af et symbol, der kan ledsage materialer og genstande bestemt til at komme i berøring med levnedsmidler (EF-Tidende nr. L 151 1980, s. 21) og

Kommissionens direktiv 2002/72/EØF af 6. august 2002 om plastmaterialer og -genstande bestemt til at komme i berøring med levnedsmidler (EF-Tidende nr. L 220 2002, s. 18).

Til § 26

Den foreslåede bestemmelse svarer indholdsmæssigt til § 28 i den gældende fødevarerlov, idet det dog præciseres, at ministeren for familie- og forbrugeranliggender bemyndiges til at fastsætte regler om midlernes sammensætning og om mærkning generelt.

Rengørings- og desinfektionsmidler er nødvendige for at sikre, at der ikke sker forurening af fødevarerne med bakterier m.v. under produktionsprocessen. Der er derfor i medfør af gældende lovgivning krav om forhåndsgodkendelse af sådanne produkter. Godkendelsesordningerne baseres på krav om, at de produkter, der anvendes er effektive og egnede til deres formål, og at der gennem en sundhedsmæssig, toksikologisk vurdering skabes sikkerhed for, at eventuelle rester i fødevarer ikke giver anledning til risiko for forbrugerne. Mærkningskrav skal sikre, at midlerne opbevares og anvendes på en sikker måde.

Til § 27

Den foreslåede bestemmelse er indsat af lovtekniske grunde for at præcisere, at de nævnte bestemmelser også gælder for materialer og genstande bestemt til kontakt med fødevarer og en række produkter, som anvendes på fødevarervirksomheder, og som kan komme i kontakt med fødevarer.

Til kapitel 8

Virksomheder

Reguleringen af fødevarervirksomheder er et centralt element i lovgivningen på fødevarerområdet. Kravet om, at en virksomhed skal autoriseres af en offentlig myndighed før behandling af fødevarer eller tilsætningsstoffer må påbegyndes, har været gældende i en lang årrække og er et centralt element i den offentlige fødevarerkontrol. Det er bl.a. en væsentlig forudsætning for de garantier vedrørende hygiejne og dyresundhed, som danner grundlaget for en betydelig del af den danske fødevarereksport.

Som det fremgår af de almindelige bemærkninger vil retsgrundlaget for de grundlæggende krav til fødevarervirksomheder på fællesskabsplan i de kommende år blive ændret fra direktiver til forordninger. I konsekvens heraf foreslås en række af kravene i den nugældende fødevarerlov om bl.a. autorisation eller godkendelse af fødevarervirksomheder ændret til en hjemmel